

LAVO Monto Mikko,Jahkola Katariina

29.03.2007
JULKINEN

EDUSKUNTA
SUURI VALIOKUNTA

Viite

Asia

EU; OSA; Horisontaalisen lähestymistavan soveltaminen tiettyihin rikoslajeihin

E-tunnus:-

EUTORI-numero:EU/2003/1363

**HORISONTAALISEN LÄHESTYMISTAVAN SOVELTAMINEN TIETTYIHIN
RIKOSLAJEIHIN**

Ohessa lähetetään perustuslain 97 §:n mukaisesti eduskunnan suurelle valiokunnalle tiedoksi puheenjohtajavaltion Saksan keskustelumuistio horisontaalisen toimintamallin soveltamisesta tiettyihin rikoslajeihin (7063/07 COPEN 28).

Ylijohtaja Pekka Nurmi

LIITTEET Perusmuistio 29.9.2006, 7063/07 COPEN 28 (+ COR 1)

Asiasanat	oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa, oikeus- ja sisäasiat
Hoitaa	OM, SM, UM
Tiedoksi	EUE, STM, TH, TM, TPK, VM, VNEUS

LAVO Monto Mikko, Jahkola Katariina

29.03.2007
JULKINEN

Asia

EU; OSA; Horisonttaallisen lähestymistavan soveltaminen tiettyihin rikoslajeihin

Kokous

Liitteet

Viite

EUTORI/Eurodoc nro:

EU/2003/1363

U-tunnus / E-tunnus:

-

Käsittelyn tarkoitus ja käsittelyvaihe:

Maaliskuun 22 päivänä 2007 kokoontuneelle artikla 36 komitealle toimitettiin puheenjohtajan (Saksa) keskustelumuistio. Sen pohjalta käytyjen keskustelujen perusteella on tarkoitus ohjeistaa rikosasiayhteistyöryhmä aloittamaan neuvottelut mm. tiettyjen rikoslajien määrittelyä koskevasta ns. horisontaalista lähestymistapaa koskevasta instrumentista. Tätä instrumenttia käytettäisiin mm. selkeyttämään eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä (EEW) koskevan puitepäätöksen kaksoisrangaistavuudesta luopumista koskevien artiklan sisältämiä listarikoksia. Instrumentti soveltuisi mahdollisesti myös muihin yhteistyöinstrumentteihin.

Varsinaista ehdotusta horisontaalista lähestymistapaa koskevaksi instrumentiksi ei ole vielä tehty. Valtioneuvosto katsoo kuitenkin tarpeelliseksi informoida asiasta eduskuntaa jo tässä vaiheessa. Eduskuntaa tullaan informoimaan uudelleen, kun ehdotus uudeksi instrumentiksi tehdään.

Asiakirjat:

7063/07 COPEN 28

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely:

-

Käsittelijä(t):

Oikeusministeriö
LsN Katariina Jahkola, 16067705
LsN Mikko Monto, 16067585
LsS Sanna Mikkola, 16067709

Yleistä:

OSA –neuvostossa 1. – 2.6.2006 saavutettiin yleinen lähestymistapa (general approach) ehdotuksesta neuvoston puitepäättökseksi eurooppalaisesta todisteiden luovuttamismääräyksestä (EEW). Keskeisenä ongelmakysymyksenä neuvotteluissa oli oikeusavun edellytyksenä olevasta kaksoisrangaistavuudesta luopuminen niin sanottuun listarikosmalliin perustuen. Erityisesti keskustelujen kohteena oli tiettyjen kuuden listarikoksen tarkempi määrittely. Keskusteluja käytiin siitä, että oikeusapua olisi annettava näiden kuuden rikostyyppin osalta kaksoisrangaistavuudesta riippumatta vain, mikäli apua pyytävä jäsenvaltio ilmoittaa, että myös kyseisen rikostyyppin tarkempi määrittely täyttyy. Kyseessä ei kuitenkaan olisi aineellisen rikosoikeuden harmonisointi.

Osana saavutettua kompromissia OSA-neuvosto katsoi, että kyseessä on horisontaalinen asia. Myös muissa vastavuoroista tunnustamista koskeissa rikosoikeudellisen yhteistyön alan puitepäättöksissä on vastaavia luetteloita rikoslajeista, joiden osalta jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä kaksoisrangaistavuuden tutkimisesta. OSA –neuvosto antoiikin valmistelevien elintensä tehtäväksi jatkaa rikoslajien soveltamisalaa koskevan horisontaalisen kysymyksen käsittelyä, jotta neuvosto voisi hyväksyä asiaa koskevan horisontaalisen lähestymistavan vuoden 2007 loppuun mennessä. Neuvoston mukaan käsittelyssä olisi otettava asianmukaisesti huomioon tiedot, jotka saadaan eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä koskevan puitepäättösehdotuksen 25 a artiklan tarkastelulausekkeen mukaisesti, sekä muut asiaa koskevat tiedot, kuten Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön kehitys.

Pääasiallinen sisältö:

Puheenjohtajan keskustelumuiistiossa tiedustellaan jäsenvaltioiden kantaa kolmeen kysymykseen koskien mahdollista tulevaa horisontaalisen lähestymistavan instrumenttia. Ensinnäkin puheenjohtaja tiedustelee, tulisiko instrumentissa rajautua vain kuuteen todisteiden luovuttamismääräystä koskevan puitepäättösehdotuksen 25 artiklan 2 b kohdassa mainittuun rikokseen eli terrorismiin, tietoverkkorikollisuuteen, rasismiin ja muukalaisvihaan, tuhotyöhön, kiristysrikoksiin sekä petolliseen menettelyyn liittyviin rikoksiin, vai tulisiko rikoksia määritellä laajemmin. Toiseksi puheenjohtaja toivoo keskustelua siitä, minkälaisia kriteereitä rikosten määrittelyssä olisi käytettävä. Puheenjohtaja tiedustelee myös sitä, tulisiko horisontaalinen lähestymistapa ulottaa myös tiettyihin kieltäytymisperusteisiin kuten alueperiaatteeseen, immuniteettiin ja vanhentumiseen. Näin voitaisiin helpottaa tulevien instrumenttien neuvottelua. Myös tulevan horisontaalisen lähestymistavan instrumentin sitovuudesta ja ulottuvuudesta jo olemassa oleviin instrumentteihin on tarkoitus käydä keskustelua. Puheenjohtaja ehdottaa myös, että neuvottelut pitäisi aloittaa odottamatta eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä koskevasta instrumentista saatavia käytännön kokemuksia.

Valtioneuvoston kanta:

Valtioneuvosto katsoo, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisen kannalta on tärkeää edistää jäsenvaltioiden luottamusta toistensa rikosoikeudellisia järjestelmiä kohtaan. Valtioneuvosto suhtautuukin myönteisesti siihen, että rikosoikeudellisen yhteistyön instrumentteja selkeytetään ja tarkennetaan, erityisesti mikäli tämä osoittautuu tarpeelliseksi käytännön kokemusten perusteella. Valtioneuvosto suhtautuu myönteisesti myös siihen, että tulevien instrumenttien neuvottelujen

helpottamiseksi luodaan usein esiintyvistä säännöksistä ja määräyksistä standardimalleja. Horisontaalisen lähestymistavan instrumentissa on kuitenkin perusteltua, riippuen sen lopullisesta sisällöstä, mahdollistaa tilannekohtainen joustavuus, erityisesti, mikäli horisontaalinen lähestymistapa kattaa myös muita alueita kuin tiettyjen ns. listarikosten määrittelyt. Säänneltävät tilanteet saattavat poiketa luonteeltaan toisistaan niin merkittävästi, että kaavamainen lähestymistapa saattaa yksittäistapauksessa johtaa epätarkoituksenmukaiseen lopputulokseen. Horisontaalinen lähestymistapa ei saisi myöskään johtaa siihen, että yhteistyössä siirrytään vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta harmonisoinnin suuntaan. Lisäksi mahdollisen instrumentin valmistumisaikataulun tulee olla realistinen. Valtioneuvosto ei pidä mahdollisen instrumenttialoitteen laatimista kiireellisenä asiana. Vaikka horisontaalisesta lähestymistavasta tehtäisiin aloite Saksan puheenjohtajakaudella, siitä ei valtioneuvoston näkemyksen mukaan ole mahdollista päästä yhteisymmärrykseen vuoden 2007 aikana.

Kansallinen käsittely:

E-kirjelmä on käsitelty jaosto 6/Poliisi- ja rikosoikeudellinen yhteistyö alajaoston suullisessa kokouksessa 29.3.2007.

Eduskuntakäsittely:

-

Käsittely Euroopan parlamentissa:

-

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema:

Taloudelliset vaikutukset:

Muut mahdolliset asiaan vaikuttavat tekijät:

Asiasanat	oikeus- ja sisäasiat, oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa
Hoitaa	OM, SM, UM
Tiedoksi	EUE, STM, TH, TM, TPK, VM, VNEUS

EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO

Bryssel, 6. maaliskuuta 2007 (14.03)
(OR. en,de)

7063/07

LIMITE

COPEN 28

ILMOITUS

Lähettiläjä:	Puheenjohtajavaltio
Vastaanottaja:	36 artiklan komitea
Ed. asiak. nro:	5415/07 COPEN 9
Asia:	Horisontaalisen toimintamallin soveltaminen tiettyihin rikoslajeihin – Puheenjohtajavaltion keskustelumuistio

Johdanto

1. ja 2.6.2006 kokoontunut oikeus- ja sisäasioiden neuvosto sai aikaan yleisnäkemyksen ehdotuksesta neuvoston puitepäättökseksi eurooppalaisesta todisteiden luovuttamismääräyksestä ja antoi valmistelevien elintensä tehtäväksi jatkaa rikoslajien soveltamisalaa koskevan horisontaalisen kysymyksen käsittelyä, jotta neuvosto voisi hyväksyä asiaan horisontaalisen toimintamallin vuoden 2007 loppuun mennessä. Käsittelyssä olisi otettava asianmukaisesti huomioon tiedot, jotka saadaan eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä koskevan puitepäättösehdotuksen 25 a artiklan tarkistuslausekkeen mukaisesti, sekä muut asiaa koskevat tiedot, kuten Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön kehitys.

2. Puheenjohtajavaltio Suomi toimitti jäsenvaltioille 8.7.2006 päivätyn kyselyn suunnitellusta horisontaalisesta toimintamallista (asiak. 11733/1/06 REV 1). Jäsenvaltioiden vastaukset ja yhteenveto ovat 19.1.2007 päivätyissä asiakirjoissa 5156/07 COPEN 8 ja 5415/07 COPEN 9.
3. Nykyinen keskustelu mahdollisesta horisontaalisesta toimintamallista tiettyjen rikoslajien täsmentämiseksi alkoi keskusteluista, joita käytiin eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä koskevasta puitepäättösehdotuksesta. Mutta myös muissa vastavuoroista tunnustamista koskevissa rikosoikeudellisen yhteistyön alan puitepäättöksissä on vastaavia luetteloita rikoslajeista, joiden kaksoisrangaistavuuden tutkimisesta jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä. Tästä syystä useat jäsenvaltiot katsoivat eurooppalaisesta todisteiden luovuttamismääräystä koskevissa keskusteluissa, että rikoslajien täsmentäminen voi tapahtua ainoastaan horisontaalisen toimintamallin eikä yhden ainoan puitepäättöksen puitteissa.
4. Tällä perusteella 36 artiklan komiteaa pyydetään tarkastelemaan seuraavia kysymyksiä:

Kysymys 1

5. Mikä metodinen lähestymistapa olisi valittava rikoslajien täsmentämiseksi, ja olisiko tällöin rajoitettava eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä koskevan puitepäättösehdotuksen 25 artiklan 2 b kohdassa mainittuihin kuuteen rikokseen eli terrorismiin, tietoverkkorikollisuuteen, rasismiin ja muukalaisvihaan, tuhotyöhön, kiristysrikoksiin sekä petolliseen menettelyyn liittyviin rikoksiin vai otettava huomioon kaikki vastavuoroista tunnustamista koskevissa puitepäättöksissä luetellut rikokset?

6. Puheenjohtajavaltion mielestä täsmentämiskriteerien vahvistaminen ei saisi merkitä rikostunnusmerkistön yhdenmukaistamista. Neuvosto oli tosin eurooppalaista pidätysmääräystä koskevan puitedirektiivin antamisen yhteydessä viitannut tällaiseen mahdolliseen ratkaisuun "tavoitteena jäsenvaltioiden keskinäinen oikeudellinen yhteisymmärrys". Tämä tavoite voidaan puheenjohtajavaltion mielestä saavuttaa kuitenkin myös ilman yhdenmukaistamista. Riittäisi, että määritellään tarkasti ne keskeiset edellytykset, joiden täytyessä täytäntöönpanovaltion viranomaiset ovat velvoitettuja panemaan toisen valtion viranomaisten päätökset täytäntöön kaksoisrangaistavuutta tutkimatta. On myös määriteltävä tapaukset, joissa "vastavuoroinen tunnustaminen" – ilman että täytäntöönpanevat viranomaiset tutkivat asiaa lähemmin – on tehtävä. Voitaisiin esimerkiksi sisällyttää puitepäästösten mukaisiin lomakkeisiin kenttä, johon voidaan merkitä rastilla, täyttyykö jäsenvaltioiden vahvistama rikosmääritelmä. Jos määräyksen antaneen viranomaisen mielestä tapaus vastaa tarkasti määriteltä rikoslajia, kaksoisrangaistavuuden tutkimista ei sallita. Jos määräyksen antaneen viranomaisen mielestä kyseessä on tosin luettelossa oleva rikos, mutta se ei vastaa yhteisesti vahvistettua rikoksen määritelmää ("keskeistä rikostunnusmerkistöä"), kaksoisrangaistavuus voidaan tutkia.
7. On myös päätettävä, mitä kriteereitä määrittelyssä olisi käytettävä: Osa jäsenvaltioista kannattaa viittausta kansainvälisiin sopimuksiin tai muihin EU:n välineisiin. Osa taas suhtautuu epäillen kansainvälisten sopimusten huomioonottamiseen, koska monet valtiot ovat esittäneet lukuisia lausumia, poikkeuksia ja varaumia kyseisten sopimusten yksittäisiin määräyksiin. Yksi jäsenvaltio vastustaa täsmällisten määritelmien laatimista rikoksista, joita ei vielä ole määritelty kansainvälisesti (esim. tuhotyö, kiristys).
8. Puheenjohtajavaltio katsoo, että olisi viitattava kansainvälisiin välineisiin, mikäli sellaisia on. Sellaisten rikoslajien osalta, jotka eivät kuulu kansainvälisten yleissopimusten tai välineiden piiriin, olisi laadittava itsenäinen määritelmä.

9. Lisäksi on päätettävä, olisiko rikoslajien täsmentäminen rajattava 25 artiklan 2 b kohdassa mainittuihin kuuteen rikokseen. Tällä menettelyllä olisi se etu, että muutenkin vaikea hanke rajattaisiin hallittavissa olevaan määrään tarkemmin määrittelemättömiä rikosryhmiä. Työskentelyä voidaan tarvittaessa myöhemmin laajentaa.

Kysymys 2

10. Olisiko horisontaalinen toimintamalli rajattava rikoslajien täsmentämiseen vai olisiko horisontaalia ratkaisua sovellettava myös muihin kysymyksiin, jotka toistuvasti tulevat esiin neuvotteluissa vastavuoroista tunnustamista koskevista puitepäätöksistä?
11. Muutamat jäsenvaltiot ovat kannattaneet keskustelujen käymistä laajemmalla pohjalta. Voitaisiin ajatella, että kieltäytymisperusteita (esim. alueellisuus, koskemattomuus, vanhentuminen) koskeviin kysymyksiin sovelletaan horisontaalista toimintamallia yhtenäisesti. Tällainen "laaja-alainen" horisontaalinen toimintamalli voisi yksinkertaistaa eri puitepäätösten tulevaa käsittelyä.

Kysymys 3

12. On myös päätettävä kyseisen horisontaalisen välineen luonne. Eräät jäsenvaltiot ovat ilmaisseet kannattavansa sitovaa välinettä. Toiset taas pohdiskelevat neuvoston lausumaa, yleisiä suuntaviivoja tai pelkästään tavoitetta jäsenvaltioiden paremmasta keskinäisestä yhteisymmärryksestä. Puheenjohtajavaltion mielestä olisi pyrittävä sitovaan puitepäätökseen, joka pätesi myös jo olemassa oleviin puitepäätöksiin. Ainoastaan siten voitaisiin taata, että määritelmät, joista jäsenvaltiot sopivat horisontaalisessa välineessä, otetaan tosiasiasa myös huomioon, kun puitepäätökset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niitä sovelletaan.

Loppuhuomautukset

13. Puheenjohtajavaltio katsoo, että neuvoston toimeksiannon toteuttamiseksi ei pitäisi odottaa sitä, että käytettävissä on kokemuksia eurooppalaista todisteiden luovuttamismääräystä koskevan puitepäätöksen soveltamisesta. Jo nyt olisi aloitettava horisontaalista välinettä koskevat sisältökeskustelut ja mahdollisuuksien mukaan esitettävä oikeus- ja sisäasioiden neuvostolle päätettäväksi joulukuussa 2007 ainakin ehdotus jatkotoimista.
- Puheenjohtajavaltio pyytää valtuuskuntia antamaan 36 artiklan komitean keskustelujen pohjalta rikosasiayhteistyöryhmälle tehtäväksi aloittaa neuvottelut kyseisestä horisontaalisesta välineestä.
-

EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO

Bryssel, 15. maaliskuuta 2007 (16.03)
(OR. en)

7063/07
COR 1

LIMITE

COPEN 28

OIKAISU ILMOITUKSEEN

Lähettiläjä:	Puheenjohtajavaltio
Vastaanottaja:	36 artiklan komitea
Ed. asiak. nro:	5415/07 COPEN 9
Asia:	Horisontaalisen toimintamallin soveltaminen tiettyihin rikoslajeihin – Puheenjohtajavaltion keskustelumuistio

Oikaistaan sivulla 2 olevan 2 kohdan viimeisellä rivillä oleva päivämäärä "19.1.2007" seuraavasti:
"5.2.2007".

EUROPEISKA
UNIONENS RÅD

Bryssel den 6 mars 2007 (16.3)
(OR. en,de)

7063/07

LIMITE

COPEN 28

NOT

från: Ordförandeskapet

till: Artikel 36-kommittén

Föreg. dok. nr: 5415/07 COPEN 9

Ärende: **Övergripande strategi beträffande vissa kategorier av brott**
– Not från ordförandeskapet inför diskussionerna

Inledning

1. Med anledning av mötet i rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 1–2 juni 2006 fastställde rådet en allmän riktlinje om förslaget till rambeslut om ett europeiskt bevisupptagningsbeslut och gav i uppdrag åt sina förberedande organ att ytterligare undersöka den övergripande frågan om tillämpningsområdet för brottskategorierna, så att rådet senast vid utgången av 2007 kan anta ett övergripande koncept. Härvid bör man även vederbörligen beakta den information som finns tillgänglig på grundval av översynsklausulen i artikel 25a i utkastet till rambeslut om ett europeiskt bevisupptagningsbeslut samt annan ändamålsenlig information, t.ex. utvecklingen inom EG-domstolens rättspraxis.

2. Den 28 juli 2006 skickade det finländska ordförandeskapet ut ett frågeformulär (dok. 11733/1/06 REV 1) om det planerade övergripande konceptet till medlemsstaterna. Medlemsstaternas svar och en sammanfattning återfinns i dok. 5156/07 COPEN 8 och i dok. 5415/07 COPEN 9 av den 19 januari 2007.
3. Den aktuella diskussionen om en eventuell övergripande strategi för att definiera bestämda kategorier av brott har sin utgångspunkt i överläggningarna om utkastet till rambeslut om ett europeiskt bevisupptagningsbeslut. Men även de övriga rambesluten om ömsesidigt erkännande på området för straffrättsligt samarbete innehåller en motsvarande förteckning över kategorier av brott där medlemsstaterna är skyldiga att avstå från att kontrollera om dubbel straffbarhet föreligger. På grundval av detta hade flera medlemsstater i samband med överläggningarna om ett europeiskt bevisupptagningsbeslut gett uttryck för den uppfattningen att en definition av olika typer av brott endast är möjlig som övergripande strategi, och inte kan knytas endast till ett enskilt rambeslut.
4. Mot bakgrund av detta uppmanas artikel 36-kommittén att behandla följande frågor:

Fråga 1

5. Vilken strategisk metod bör väljas för en närmare definition av de olika brottstyperna och bör definitionen inskränkas till de sex brott som anges i artikel 25.2b i rambeslutet om ett europeiskt bevisupptagningsbeslut, nämligen terrorism, IT-brottslighet, rasism och främlingsfientlighet, sabotage, beskyddarverksamhet och utpressning samt bedrägeri, eller bör de omfatta alla brott som ingår i förteckningen i rambesluten om ömsesidigt erkännande?

6. Enligt ordförandeskapets uppfattning bör det vid fastställande av definitionskriterierna inte handla om en harmonisering av brottsrekvisit. Visserligen hade rådet vid antagandet av rambeslutet om den europeiska arresteringsordern visat på en sådan möjlig lösning, för att "nå fram till en juridisk överenskommelse mellan medlemsstaterna". Detta mål kan emellertid enligt ordförandeskapets uppfattning uppnås även utan harmonisering. Det vore tillräckligt att närmare precisera vilka grundläggande gärningsmoment som måste föreligga för att myndigheterna i den verkställande staten skall vara skyldiga att utan kontroll av dubbel straffbarhet verkställa det beslut som fattats av myndigheterna i den andra staten. Det skall alltså fastställas i vilka fall det "ömsesidiga erkännandet" – utan närmare kontroll genom den verkställande myndigheten – skall äga rum. Det vore till exempel möjligt att i de formulär som hör till de enskilda rambesluten ha ett fält där man kan kryssa för huruvida den brottsdefinition som medlemsstaterna har fastställt är uppfylld eller inte. Om sakförhållandena enligt den utfärdande myndighetens uppfattning motsvarar det närmare definierade brottet är en kontroll av dubbel straffbarhet inte tillåten. Om den utfärdande myndigheten visserligen anser att det föreligger ett brott som ingår i förteckningen men detta brott enligt den utfärdande myndighetens uppfattning inte motsvarar den gemensamma brottsdefinitionen ("grundrekvisiten"), så får det göras en kontroll av dubbel straffbarhet.
7. Det bör även fastställas vilka kriterier som skall användas vid en sådan definition: Några medlemsstater förespråkar en hänvisning till internationella avtal eller andra EU-instrument. Några medlemsstater hyser betänkligheter mot hänvisningar till internationella avtal, eftersom många stater har gjort talrika förklaringar och anmält talrika undantag och reservationer beträffande de enskilda bestämmelserna i avtalen. En medlemsstat upprepade att den är emot att själv fastställa definitioner i sådana fall där det inte finns någon internationellt godtagen definition (t.ex. sabotage, utpressning).
8. Enligt ordförandeskapets uppfattning bör det hänvisas till internationella instrument när sådana finns. När det gäller brottskategorier för vilka det inte finns internationella konventioner eller instrument bör en självständig definition fastställas.

9. Dessutom bör det avgöras huruvida försöket till definition av brotten skall begränsas till de sex brott som anges i artikel 25.2b. Ett sådant tillvägagångssätt skulle ha den fördelen att uppgiften, som under alla omständigheter är svår, skulle begränsas till att omfatta ett överblickbart antal särskilt otydliga brottsgrupper. I förekommande fall kan arbetet utvidgas vid en senare tidpunkt.

Fråga 2

10. Bör den övergripande strategin begränsas till brottsdefinitioner eller bör även andra frågor som ständigt dyker upp vid förhandlingar om rambeslut om ömsesidigt erkännande få en övergripande lösning?
11. Några medlemsstater har förespråkat att diskussionerna skall hållas på en bredare basis. Det vore tänkbart att inom en övergripande strategi reglera bl.a. frågor om grunder för vägran (t.ex. territorialitet, immunitet, preskription) enligt en enhetlig mall. En sådan "breddning" av den övergripande strategin kan eventuellt underlätta kommande överläggningar om olika rambeslut.

Fråga 3

12. Dessutom skall det beslutas av vilken typ ett sådant övergripande instrument skall vara. Några medlemsstater har förespråkat ett bindande instrument. Andra medlemsstater däremot överväger ett uttalande från rådet, allmänna riktlinjer eller helt enkelt målet att uppnå bättre förståelse mellan medlemsstaterna. Ordförandeskapet anser att man bör eftersträva ett bindande rambeslut som också skall gälla för de redan befintliga rambesluten. Endast på så sätt kan det garanteras att det som medlemsstaterna enas om i ett övergripande instrument verkligen omsätts i praktiken när alla rambeslut förs över till nationell nivå och tillämpas.

Avslutande anmärkningar

13. För att rådets uppdrag skall uppfyllas bör man enligt ordförandeskapets uppfattning inte vänta tills man samlat erfarenheter av tillämpningen av rambeslutet om ett europeiskt bevisupptagningsbeslut. I stället bör man redan nu börja diskutera innehållet i det övergripande instrumentet och om möjligt bör åtminstone ett förslag till hur man skall gå vidare med saken läggas fram för rådet (rättsliga och inrikes frågor) vid mötet i december 2007, så att ett beslut kan fattas. Ordförandeskapet uppmanar delegationerna att på grundval av överläggningarna i artikel 36-kommittén ge arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete i uppdrag att inleda överläggningar om ett sådant övergripande instrument.
-

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 15 mars 2007 (16.3)
(OR. en)**

**7063/07
COR 1**

LIMITE

COPEN 28

CORRIGENDUM TILL NOT

från: Ordförandeskapet

till: Artikel 36-kommittén

Föreg. dok. nr: 5415/07 COPEN 9

Ärende: **Övergripande strategi för vissa kategorier av brott**
– Ordförandeskapets not för diskussion

Sidan 2, punkt 2, sista raden:

I stället för "19 januari 2007" skall det stå "5 februari 2007".